

Max (4) kwam bij oma terecht nadat zijn vader zijn moeder ombracht, DvhN, 18 maart 2025

**Max (4) kwam bij oma terecht nadat zijn vader zijn moeder ombracht.
Slecht plan, zegt de andere oma.**

Marijke Brouwer • 18 maart 2025, 19:00 uur

„Max heeft een liefdevol, neutraal pleeggezin nodig“,
zegt oma Marian Stoppelenburg.

Foto: Corné Sparidaens

**Zijn vader vermoordde zijn moeder en legde daarna de hand aan
zichzelf. Nu groeit Max (4) op bij zijn oma van vaders kant. „Max is
gebaat bij een neutraal pleeggezin“, meent zijn oma van moeders kant.**

Bron: <https://dvh.nl/groningen/stad/Moeder-vermoord-vader-dood-wat-is-wijsheid-voor-de-toekomst-van-deze-4-jarige-wees-45778096.html>

Max (4) kwam bij oma terecht nadat zijn vader zijn moeder ombracht, DvhN, 18 maart 2025

Ze zijn beiden grootmoeder van Max. Ze hebben beiden het beste met hem voor.

Aan het woord is een van beide oma's: Marian Stoppelenburg (64) uit Roden. Haar dochter Sandra had net een nieuwe relatie toen ze zwanger bleek. Ze trouwde met haar vriend vlak voor Max in juni 2020 werd geboren. „Ik zag mijn kleinzoon niet heel vaak”, zegt Marian.

De andere oma van haar kleinzoon kende ze amper.

Dood gevonden echtpaar

Dat veranderde op 5 mei vorig jaar. Toen werden Sandra (30) en haar echtgenoot (44) dood gevonden in hun huis in een dorp op de grens van Groningen en Drenthe. Hun toen 3-jarige zoontje Max was op dat moment bij zijn oma van vaderskant. In eerste instantie was onbekend waaraan het echtpaar was overleden.

De dag na de dood van het stel nam Marian contact op met de andere oma. Ze condoleerden elkaar met het verlies van hun kind. Marian belde die dag ook met de Raad voor de Kinderbescherming, omdat ze zich afvroeg waar Max terecht kon. „Max was gewoon bij z'n andere oma, de plek die hij kende en die veilig voor hem was. Hij is vanaf zijn geboorte vrijwel dagelijks bij haar geweest”, zegt Marian, die daar op dat moment prima mee uit de voeten kon.

De uitvaart van Sandra volgde. Daar was Max vanzelfsprekend bij, met zijn oma van vaderskant.

Max bleef bij haar wonen en de afspraak was dat hij elke 2 weken een weekend bij Marian en haar man zou logeren. Een tijdelijke oplossing, dacht Marian. „Onze wens was dat Max in de zomer waarin hij 4 werd en naar de basisschool ging een nieuwe start zou maken. In een pleeggezin dat geen voorgeschiedenis heeft met de ouders van Max”, zegt ze.

Is Max hierbij gebaat?

Op 17 mei, bijna twee weken na de dood van het echtpaar, maakte de politie bekend dat Sandra vermoord was door haar man, die daarna de hand aan zichzelf sloeg.

„Dit is geen oplossing.”

Foto: Corné Sparidaens

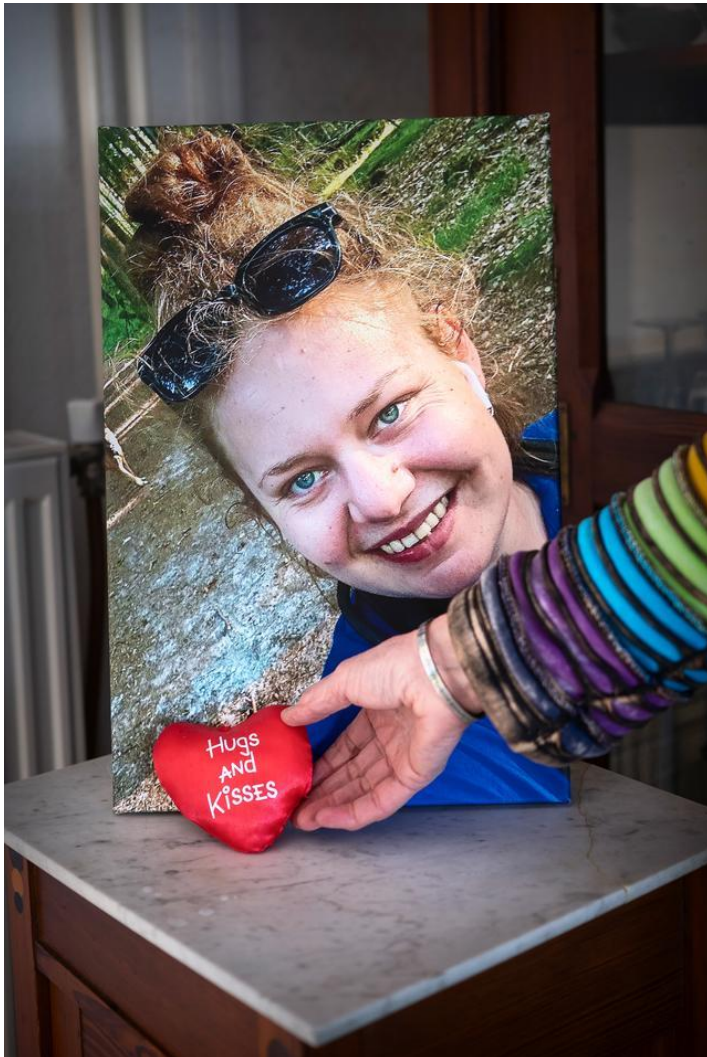
Max (4) kwam bij oma terecht nadat zijn vader zijn moeder ombracht, DvhN, 18 maart 2025

Volgens Marian had er toen een belletje moeten gaan rinkelen bij Jeugdbescherming Noord (JBN) en de Raad voor de Kinderbescherming. „Volgens mij moesten zij zich afvragen of het belang van Max gediend werd door bij de moeder van de moordenaar van z'n moeder te wonen.”

‘Haar zoon heeft Max’ moeder vermoord’

Ze benadrukt dat ze geen oordeel heeft over de opvoedkwaliteiten van Max’ oma van vaderskant. Het is daarnaast niet haar bedoeling dat Max bij haar en haar man opgroeit. Ze vindt haar 71-jarige man en zichzelf met haar 64 jaar daarvoor te oud, net als dat ze de 71-jarige oma van vaderskant te oud vindt om de zorg voor een 4-jarig kind te dragen. „De andere oma heeft gezegd dat ze Max tot het einde van de basisschool wil opvoeden om hem daarna elders onder te brengen. Ik vind dat geen oplossing. Dat creëert alleen maar meer risico’s en problemen voor Max.”

Bovenal vindt ze dat de oma van vaderskant in een lastige positie verkeert. „Je kunt niet van haar verwachten dat ze neutraal tegenover de moord staat en Max helder kan uitleggen wat er is gebeurd. Ze is haar zoon verloren, ze is in de rouw. Haar zoon heeft Max’ moeder vermoord, van wie ze bovendien een negatief beeld heeft.”

Portret van Sandra, bij Marian Stoppelenburg thuis.

Foto: Corné Sparidaens

Max (4) kwam bij oma terecht nadat zijn vader zijn moeder ombracht, DvhN, 18 maart 2025

Marian zegt dat ze de andere oma van Max geen verwijten maakt. „Ik wens dat zij de rest van haar leven gewoon z'n oma wil zijn, in plaats van zijn moeder: de rol die ze nu heeft. Dat is de plek van mijn vermoorde dochter. Ik hoop dat iemand haar kan laten inzien wat Max nodig heeft.”

Dat is volgens Marian een neutrale, liefdevolle gezinsomgeving waar hij de traumatische gebeurtenissen van zijn jonge leven kan verwerken. Ze meent dat hij ook later, als hij volwassen is, baat heeft bij een pleeggezin waarop hij kan terugvallen in plaats van op zijn dan hoogbejaarde grootouders.

'Ik wil gewoon oma zijn'

Marian heeft in juni 2024 van de Raad voor de Kinderbescherming toestemming gekregen om, op haar verzoek, in haar netwerk op zoek te gaan naar een pleeggezin voor Max. Ze vond een jong gezin dat Max graag wil opnemen en dat in 2023 door Yorneo Pleegzorg is goedgekeurd als pleeggezin. Volgens Marian heeft Jeugdbescherming Noord hier niets mee gedaan.

Op 24 juni deed de rechtbank uitspraak over de voogdij van Max. Die ligt tot hij 18 jaar is bij Jeugdbescherming Noord die zich beraadt over de toekomst van Max en uiteindelijk zal besluiten op welke plek en onder wiens vleugels hij opgroeit.

„Ik wil gewoon zijn oma zijn.”

Foto: Corné Sparidaens

Ondertussen is Max 10 maanden wees en is ongewis hoe zijn toekomst eruit ziet. Jeugdbescherming Noord laat al enige maanden onderzoeken of beide grootmoeders goede opvoeders zijn. „Ik wil helemaal geen opvoeder zijn”, zegt Marian. „Ik wil gewoon oma zijn.”

Max bracht sinds zijn geboorte veel tijd bij zijn oma van vaderskant door. Sinds januari 2024 woonde hij praktisch bij haar. Toen werd Max' vader na een klein half jaar uit de gevangenis ontslagen. Hij was tot de gevangenisstraf veroordeeld vanwege mishandeling en bedreiging van Sandra. De deskundigen vonden het na zijn vrijlating niet verantwoord dat Max nog langer met zijn beide ouders onder een dak leefde.

Marian zag haar kleinzoon niet vaak. „Dat mijn man en ik voor 5 mei 2024 nauwelijks betrokken waren bij Max komt doordat Sandra werd bedreigd door haar man, die haar van haar vrienden en familie isoleerde. Dit zijn bekende kenmerken van intieme terreur die voorafgaat aan femicide, maar helaas bleek Jeugdbescherming Noord daar nauwelijks kennis van te hebben”, zegt Marian. „Dat is pijnlijk, vooral omdat onze zogenaamde geringe betrokkenheid bij Max nu in zijn nadeel werkt.”

Ze wacht af wat de toekomst brengt.

De oma van vaderszijde wilde haar kant van het verhaal niet vertellen. Jeugdbescherming Noord zegt “te begrijpen dat heftige situaties zoals deze veel emoties oproepen bij alle betrokkenen”, maar wil uit privacyoverwegingen niet reageren op dit verhaal en geeft geen antwoord op vragen over de toekomst van Max die tot nu toe geen psychologische hulp krijgt.

Verantwoording

De oma van vaderszijde wilde haar kant van het verhaal niet vertellen. Jeugdbescherming Noord zegt “te begrijpen dat heftige situaties zoals deze veel emoties oproepen bij alle betrokkenen”, maar zegt uit privacyoverwegingen niet te kunnen reageren op dit verhaal en geeft geen antwoord op vragen over de toekomst van Max die tot nu toe geen psychologische hulp krijgt.

Max is een gefingeerde naam.

Wat zegt oud-kinderpsychiater Peter Dijkshoorn?

„Ik ken deze geschiedenis niet persoonlijk, maar uit mijn ervaring kan ik zeggen dat dit kind het meest gebaat is bij contact met grootouders van beide kanten, omdat dat de connectie is met zijn ouders. Het is zijn levenslijn en een kind heeft recht op een relatie met zijn familie. Hoe beter die is met beide kanten, hoe beter dat is voor Max.”

Hij spreekt van een ingewikkelde kwestie die veel vragen oproept. „Hier zijn heel veel factoren die een rol spelen, allemaal voors en tegens bij elke keuze. Zeker weten wat goed is, bestaat hier niet. Ik begrijp heel goed dat oma van moederskant het ongewenst vindt dat haar kleinzoon bij de andere oma opgroeit. Tegelijkertijd is het kind van kleins af aan gewend aan de oma van vaders kant.”

Een pleeggezin is volgens Dijkshoorn niet zonder meer een betere optie, omdat het bij één op de drie pleeggezinnen mis gaat. „Vaak ligt dat ook aan gedoe tussen de pleegouders en de natuurlijke ouders. In dit geval de grootouders. Het is misschien goed om Max over te plaatsen van z'n oma naar een pleeggezin, maar het is ook beschadigend. En als hij in een pleeggezin opgroeit, blijft het van belang dat hij een goede relatie heeft met beide grootmoeders.”

Daarvoor is volgens Dijkshoorn adequate begeleiding nodig, die er volgens hem binnen Jeugdbescherming Noord waarschijnlijk niet is. „Een deskundige orthopedagoog die verstand heeft van complexe en gevoelige familiekwesaties en van wat een kind in de loop van de jaren nodig heeft, zou hierbij betrokken moeten zijn en blijven. Die zou de oma van vaderszijde al lang moeten begeleiden en paraat moeten staan voor het geval Max vragen gaat stellen. Dat gaat gebeuren. Max wil natuurlijk op een dag weten wat er met zijn ouders is gebeurd en anders stellen andere kinderen die vragen wel. Hoe moet je als oma met je kleinzoon praten over je zoon, als die de moeder gedood heeft en zichzelf? Het is niet goed dat er een hoop geheimen rondom Max zijn. Hij heeft belang bij de waarheid en dat er overeenstemming is in de verhalen die hij hoort. Daarbij kan hij veel aan z'n oma's hebben, aan hun verhalen die overeen komen en hun particuliere verdriet. Een deskundige kan beide oma's helpen een weg te vinden in dit complexe verhaal. En het regionale expertteam zou een rol kunnen hebben ter ondersteuning van familie en jeugdbescherming.”

Wat zegt advocaat Jolande ter Avest?

Jolande ter Avest is familierechtadvocaat gespecialiseerd in huiselijk geweld. Ze is al bijna 20 jaar bekend met intieme terreurzaken, waaronder zij ook de moord op Sandra schaar. Ze is vastbesloten om Marian bij te staan in haar wens Max een gezonde toekomst te bieden.

Ze wil graag in gesprek met Jeugdbescherming Noord, omdat die in haar ogen geen onderscheid maakt tussen dood en dood door moord. „Jeugdbescherming Noord doet alsof de vader en moeder van Max hetzelfde zijn, omdat ze beiden zijn overleden. Terwijl de een door de ander is vermoord: dat is een groot verschil.”

Ze heeft nog nooit meegemaakt in intieme terreurzaken dat een kind geplaatst wordt bij de familie van de dader. „Ik heb orthopedagogen gesproken die dit niet kunnen geloven omdat het vragen om problemen is. Voor Max en voor beide families. Hoe moet het als hij straks 8 jaar is, 12 jaar? Hij heeft al een belaste voorgeschiedenis met het geweld tussen zijn ouders dat hij meemaakte en daarna de moord. En nu wordt hij tussen beide familie gezet, dat is beschadigend.”

Ze zegt dat ze snapt dat Max in eerste instantie is geplaatst bij z'n oma van vaderskant. „Een vertrouwde omgeving is belangrijk voor zo'n jongetje in tijden van onrust en onduidelijkheid.”

Waar ze moeite mee heeft, is dat Max nu nog steeds bij zijn grootmoeder van vaders kant woont. „Jeugdbescherming Noord blijft maar zeggen dat ze bezig zijn met de toekomst van Max, dat duurt maar en duurt maar.”

Ze hoopt dat ze Jeugdbescherming Noord kan overtuigen van de noodzaak om Max in een neutrale omgeving te laten opgroeien. „En anders ben ik van plan een procedure te starten bij de rechtbank. Die moet zien wat hier gaande is.”